

Sygn. akt IV U 768/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2016r.

Sąd Okręgowy/Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie

Wydział IV

w składzie:

Przewodniczący SSO Lidia Łataś

Protokolant Oliwia Rajewska

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2016r. w Częstochowie

sprawy A. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania A. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C.

z dnia 18 maja 2016r. Nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje ubezpieczonemu A. G. prawo do emerytury od dnia 1 kwietnia 2016r.

Sygn. akt IV U 768/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 maja 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu A. G. prawa do emerytury.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ rentowy podniósł, iż ubezpieczony nie spełnia warunków wymaganych art. 32 w związku z art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Organ rentowy na dzień 1 stycznia 1999r. uznał za udowodnione okresy składkowe w wymiarze 26 lat, 2 miesięcy i 21 dni, w tym 6 lat, 5 miesięcy i 15 dni pracy wykonywanej w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony. Domagał się jej zmiany i przyznania prawa do emerytury. Wnosił o uwzględnienie do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu pracy w Przedsiębiorstwie (...) w L. od 1 kwietnia 1978r. do 30 września 1989r. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony. Powoływał się na zeznania świadków.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, wywodząc jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

A. G. urodził się (...), wniosek o emeryturę zgłosił

w dniu 28 kwietnia 2016r. Organ rentowy uznał za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999r. okresy składkowe w wymiarze 26 lat, 2 miesiące i 21 dni, w tym 6 lat, 5 miesięcy i 15 dni pracy wykonywanej w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (od 17 maja 1976r. do 31 marca 1978r. w (...) Zakładach (...)

w L. oraz od 1 czerwca 1994r. do 1 grudnia 1998r. w (...) s.c. w L.). Odwołujący nie przystąpił do Otwartego Funduszu Emerytalnego.

dowód: akta ZUS.

Ubezpieczony w okresie od 17 maja 1976r. do 31 marca 1978r. w (...) Zakładach (...) w L. bezspornie wykonywał pracę w warunkach szczególnych jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Do ustania stosunku pracy doszło w związku z reorganizacją pracodawcy. Utworzono Przedsiębiorstwo (...) w L. jako przedsiębiorstwo typowo transportowe dla przemysłu lniarskiego, które służyło wszystkim zakładom przemysłu lniarskiego na terenie całego kraju, w tym również dla Zakładów (...). Ubezpieczony został przekazany do tego przedsiębiorstwa z dniem 1 kwietnia 1978r. i został zatrudniony na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego w Zakładzie (...). Ubezpieczony najpierw jeździł (...) – wywrotką z przyczepą, o ciężarze całkowitym ponad 30 ton. Oprócz tego jeździł (...) – wywrotką z przyczepą o ciężarze całkowitym też ponad 30 ton. Ponadto jeździł (...) skrzyniowym z przyczepą o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Ubezpieczony rozwoził surowce do produkcji oraz już gotowe wyroby. Kierowca był odpowiedzialny za towar, który przewoził. Dostawał list spedycyjny, który potem oddawał przy zdawaniu towaru. Oprócz tego wypełniał kartę drogową. Zasadniczo w sytuacji, kiedy była awaria danego samochodu, kierowca otrzymywał inny samochód ciężarowy. Na terenie zakładu pracy był warsztat, w którym pracowali mechanicy zajmujący się usuwaniem awarii. Opisane prace kierowcy ubezpieczony wykonywał stale do rozwiązania stosunku pracy z dniem 30 września 1989r., z tym że na okres od 1 lutego 1979r. do 28 lutego 1979r. został zatrudniony na stanowisku mechanika w warsztacie naprawczym.

dowód: akta osobowe z (...), zeznania świadka: J. S.

(k. 16-16v akt) oraz wyjaśnienia ubezpieczonego (k. 16v-17 akt).

Odwołanie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2016r., poz. 887) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (ust. 2).

Zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS, ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ust.1. Ust. 2 art. 32 ustawy stanowi, iż za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. W ust. 4 powołanego art. 32

ustawy wskazano, iż wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych tj. rozporządzenia RM z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Do uzyskania prawa do emerytury wymagany jest dla mężczyzny okres zatrudnienia w wymiarze 25 lat /§3/. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli osiągnie wiek emerytalny, wynoszący dla mężczyzn 60 lat, ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych /§ 4 ust.2/. Praca w warunkach szczególnych winna być wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku /§ 2 ust. 1/.

Ubezpieczony spełnia wszystkie powołane wyżej warunki do uzyskania prawa do emerytury, bowiem do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął okres pracy w wymiarze ponad 25 lat, w tym ponad 15 lat pracy w warunkach szczególnych oraz w dniu 26 marca 2014r. ukończył 60 lat. Ponadto odwołujący nie jest członkiem OFE.

Ubezpieczony występując o wcześniejszą emeryturę nie przedłożył świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych ze spornego okresu zatrudnienia. Nie może to powodować nieuwzględnienia jego żądań, albowiem zgodnie z utrwalonym orzecznictwem w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokości mogą być udowodniane wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego, w tym dowodami z zeznań świadków (por. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 kwietnia 2009r., sygn. I UK 316/o8, LEX nr 707858).

Przeprowadzone postępowanie dowodowe potwierdza, iż w czasie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w L. od

1 kwietnia 1978r. do 31 stycznia 1979r. oraz od 1 marca 1979r. do 30 września 1989r. (łącznie 11 lat i 5 miesięcy) stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych (specjalnych), pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów, który to rodzaj prac wymieniony jest w dziale VIII, poz. 2 wykazu A załącznika do powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r., Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Powyzsza okoliczność została jednoznacznie potwierdzona zeznaniami świadka J. S., który pracował w tym samym charakterze co ubezpieczony najpierw w (...) Zakładach (...) w L., a następnie w Przedsiębiorstwie (...) w L.. Wyjaśniał on, iż zarówno on, jak i ubezpieczony zostali przeniesieni do (...), który jako zakład transportowy miał służyć wszystkim zakładom przemysłu lniarskiego rozrzuconym po całym kraju, gdzie nadal wykonywali taką samą pracę co w Zakładach (...). Zeznania świadka są niewątpliwie wiarygodne biorąc pod uwagę, że ze świadectwa ubezpieczonego dotyczącego pracy w (...) wynika, że został przekazany na zasadzie porozumienia między zakładami do (...) L. z dniem 1 kwietnia 1978r. z zaznaczeniem „reorganizacja”. Należy przy tym podkreślić, iż ubezpieczony w (...) bezspornie wykonywał pracę w warunkach szczególnych jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Także w (...) ubezpieczony został zatrudniony na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego. Pracę w charakterze kierowcy wykonującego pracę w warunkach szczególnych potwierdza świadek. Na wykonywanie pracy kierowcy samochodu ciężarowego czy też kierowcy wskazuje dokumentacja osobowa, jak również kartoteki zarobkowe. Jedynie na okres od 1 lutego 1979r. do 28 lutego 1979r. został zatrudniony na stanowisku mechanika w warsztacie naprawczym, co wynika z jednej z umów o pracę. Okres ten podlega zatem wyłączeniu.

Biorąc pod uwagę zgromadzony materiał dowodowy nie ulega jakiegokolwiek wątpliwości, że sporny okres, we wskazanym wyżej zakresie, winien zostać uwzględniony do stażu pracy w warunkach szczególnych. Po uwzględnieniu

wskazanego okresu pracy ubezpieczony udowodnił ponad 15-letni okres pracy w warunkach szczególnych, spełnia również pozostałe warunki do uzyskania emerytury.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji w oparciu o powołane przepisy oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.